

УКРАЇНСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ПАРАФІЯ

СВ. ЙОСИФА ОБРУЧНИКА

ST. JOSEPH THE BETROTHED

UKRAINIAN GREEK-CATHOLIC CHURCH

5000 N CUMBERLAND AVE, CHICAGO, IL 60656

773-625-4805 WWW.STJOSEPHUKR.COM STJOSEPHUCC@GMAIL.COM

VERY REV. FR. MYKOLA BURYADNYK -PASTOR

VERY REV. FR. BOHDAN NALYSNYK - ASSOCIATE PASTOR

REV. FR. ANDRIY DELISANDRU –ASSOCIATE PASTOR

REV. PROTODEACON MARKO KRUTIAK

INTENTIONS

SUN JAN 19TH - VENERABLE MACARIUS OF EGYPT

7:15 AM - Morning Matins / Утреня

7:30 AM - Divine Liturgy (Eng.)

9:30 AM - Divine Liturgy (Ukr.)

11:30 AM - Divine Liturgy (Ukr.)

6:00 PM - Divine Liturgy (Ukr.)

MON JAN 20TH - VENERABLE EUTHEMIUS THE GREAT

9:00 AM - Divine Liturgy

TUES JAN 21ST - VENERABLE MAXIMUS THE CONFESSOR

9:00 AM - Divine Liturgy

WED JAN 22ND— APOSTLE TIMOTHY

9:00 AM - Divine Liturgy

THURS JAN 23RD - MARTYRS OF PRATULIN- HIEROMARTYR CLEMENT OF ANCYRA

9:00 AM - Divine Liturgy

FRI JAN 24TH —VENERABLE XENIA THE ROMAN

9:00 AM - Divine Liturgy

SAT JAN 25TH - HIEROMARTYR GREGORY THE THEOLOGIAN

9:00 AM—Divine Liturgy

5:00 PM - Vespers

SUN JAN 26TH— VENERABLE XENOPHON

7:15 AM - Morning Matins / Утреня

7:30 AM - Divine Liturgy (Eng.)

9:30 AM - Divine Liturgy (Ukr.)

11:30 AM - Divine Liturgy (Ukr.)

6:00 PM - Divine Liturgy (Ukr.)

PRAY FOR THE SICK - Timothy & Rostyslava Reay, Matthew Mulyk, JoAnn Szwed Maldonado, Mykola, Steven, Sean, Fr Walter, Maria, Andrea Kawka, Mary Spearman, Laura, Lucille

Maryniw, Anna Hajduk, Mark Lawrin, Marta Stadnyk, Cyrus, Faith, Reed Meersman, Irena & John Skrypnyk, Mary Papinko, Max & Valentina, Laurtaire, James Styokes, Kathaleen, Susan, Fr. Michael Bliszczyk, Debbie Cerkowniak, Barb Floyd, Connie Berhodth, Langan Fam, pray for the soldiers fighting for justice, pray for the families that have been separated from each other; pray for peace in the world, pray for bread for the hungry, protection for our children, wisdom for our youth and pray for the sick and shut ins of the parish.

CANDLES FOR JANUARY 2025

Memorial Candles

*Available

*Available

Perpetual Oil Lamp

* Available

Lady of Hoshiw Shrine

* Successful surgery and speedy recovery for Stefania

* Available

* Mother of God Shrine

*In loving memory Ivan, Lidia, Stanislaw, Eza, Roma, Lyuda (*Viktor & Maria*)

* Available

Iconostas Icon Vigil

Christ the Teacher

* Available

* Available

Mother of God

* Health & Birthday Blessings for Lucyna

* In loving memory Volodymyr, Mykhailo, Kateryna, Mykola, Dmytro, Kasia, Maria, Dmytro, Vasyl, Paraska (*Halyna*)

St. Joseph the Betrothed

* Available

* Available

St. Nicholas the Wonderworker

* Available

* Available

Our Lady of Protection

*Health & God's blessing for Oleh, Illya, Olha, Yevdokia, Halyna, Ihor, Volodymyr, Vitaliy, Oksana, Andriy, Anton, Maria, Nataliia, Iryna, Maryna, Ella, Lilya, Lesya (*Halyna*)

*Available

Продовжуємо публікувати Послання Блаженнішого Святослава, Глави і Отця УГКЦ, до духовенства і вірних УГКЦ та всіх людей доброї волі з нагоди Ювілейного року Божого 2025

23. У нашій сучасній історії християнська надія виявляє себе в новий, часом навіть героїчний спосіб. Ми є свідками християнської надії, коли бачимо наших новітніх героїв, які в ім'я любові до Бога і Батьківщини щодня йдуть на смерть, – надія тоді має обличчя воїна. Коли бачимо наших лікарів і парамедиків, які не втомлюються щодня лікувати рани нашого народу, хоча знають, що війна завтра може спричинити нові, – надія тут має обличчя медика. Коли бачимо енергетиків і рятувальників, які щодня розбирають завали та працюють, щоб відновити інфраструктуру наших міст і сіл, хоча знають, що завтра, можливо, новий ракетний удар знищить їх працю, – у цьому разі надія приймає їхнє обличчя. Надія приймає обличчя й нашої молоді, яка посеред війни вмівє любити, творити нові сім'ї та народжувати дітей, хоча усвідомлює, що належить до покоління, яке частіше буває на похоронах своїх однолітків, ніж на весіллях. Християнська надія є секретом стійкості й непереможності нашого народу, який серед війни вмівє ціною власного життя захищати свободу, мріяти про краще майбутнє і будувати вже сьогодні кращий світ для своїх дітей. І джерелом цієї надії є воскреслий Христос, який у цьому царстві смерті вказує нам на джерело вічного життя, яке пульсує в нас.

24. В умовах теперішньої російської агресії, коли багато хто з нас позбувся домівки, утратив близьких або змушений жити під окупацією, набирають особливого значення слова апостола Павла: «Ісус Христос – наша надія» (пор. 1 Тим. 1, 1). Християнська надія випереджує страждання чи навіть смерть очікуванням славної участі у Господньому воскресінні: людина вже живе в надії на Христа, який воскрешає померлих. Він є нашою надією, бо Його Пасха не стоїть перед нами як мета, яку ще треба досягти, а залучає нас як подія, що звершується вже сьогодні в нашому житті та нашій історії. На жертві свого Сина Господь вибудував новий порядок для світу: «От, нове творю все» (Одкр. 21, 5). Ми можемо сподіватися, що на жертві нинішніх поколінь українців постане з волі Божої нова Україна, – постане як плід наших спільних зусиль і як звершення нашої надії. Це наше сподівання підживлюють слова пророка, сказані у Старому Завіті: «Так говорить Господь: ... і позбираю їх звідусіль, і приведу їх у їхню землю. Я зроблю з них один народ на Моїй землі... Вони не будуть більш себе сквернити бовванами своїми, гідотами своїми, і всіма гріхами своїми. Я їх вирятую від усіх їхніх відступств, якими вони грішили, і очищу їх і вони будуть моїм народом, а Я – їхнім Богом... там будуть жити вони та їхні діти й діти дітей їх... Я зроблю з ними союз миру; це буде союз вічний з ними. Я їх намножу й поставлю Мою святиню серед них навіки. Житло Моє буде посеред них, і буду Я їхнім Богом, а вони будуть Моїм народом» (Єз. 37. 21–27).

Ювілей-2025 нагода для скріплення нашої надії у Господі

25. Ювілейний рік – це для кожного з нас особлива нагода для відновлення стосунків із Богом, примирення з ближніми та самим собою. Ми відновлюємо зв'язок із Богом через покаєння та посилену молитву. «Просіть, і дасться вам; шукайте, і знайдете; стукайте, і відчинять вам», – заохочує наш Спаситель (Мт. 7, 7). Молитва відкриває наші серця для Божої підтримки, зміцнює нас і допомагає нам довіряти Господу. Вона додає нам сил, щоб ми не впадали у відчай, і

We continue with the message of His Beatitude Sviatoslav, Head and Father of the UGCC, to the clergy and faithful of the UGCC and all people of good will on the occasion of the Jubilee Year of God 2025

23. In our modern history, Christian hope manifests itself in a new, sometimes even heroic way. We witness Christian hope when we see our newest heroes who go to their deaths every day in the name of love for God and the Fatherland - hope then has the face of a warrior. When we see our doctors and paramedics who tirelessly treat the wounds of our people every day, although they know that war may cause new ones tomorrow - hope here has the face of a physician. When we see energy workers and rescue workers who daily clear away rubble and work to restore the infrastructure of our cities and villages, although they know that tomorrow, perhaps, a new missile strike will destroy their work - in this case, hope takes on their face. Hope also takes on the face of our youth, who in the midst of war know how to love, create new families and give birth to children, although they realize that they belong to a generation that is more likely to attend the funerals of their peers than to weddings. Christian hope is the secret of the resilience and invincibility of our people, who in the midst of war are able to defend freedom at the cost of their own lives, dream of a better future, and build a better world for their children today. And the source of this hope is the resurrected Christ, who in this kingdom of death points us to the source of eternal life that pulsates within us.

24. In the current conditions of Russian aggression, when many of us have lost our homes, loved ones, or are forced to live under occupation, the words of the Apostle Paul take on special meaning: “Jesus Christ is our hope” (1 Tim. 1:1). Christian hope precedes suffering or even death by the expectation of glorious participation in the Lord’s resurrection: a person already lives in hope in Christ, who resurrects the dead. He is our hope, because His Passover does not stand before us as a goal that has yet to be achieved, but attracts us as an event that is already taking place today in our lives and our history. On the sacrifice of his Son, the Lord built a new order for the world: “Behold, I make all things new” (Rev. 21:5). We can hope that on the sacrifice of the current generations of Ukrainians, a new Ukraine will arise by the will of God—it will arise as the fruit of our joint efforts and as the fulfillment of our hope. This hope of ours is fueled by the words of the prophet, spoken in the Old Testament: “Thus says the Lord: ... and I will gather them from all sides, and bring them to their own land. I will make them one nation in My land... They will no longer defile themselves with their idols, their abominations, and all their sins. I will save them from all their transgressions, in which they have sinned, and I will cleanse them, and they will be My people, and I will be their God... There they will live, they and their children and their children’s children... I will make a covenant of peace with them; it will be an everlasting covenant with them. I will multiply them and set My sanctuary among them forever. My dwelling place will be among them, and I will be their God, and they will be My people” (Ezek. 37:21–27).

Jubilee 2025 is an opportunity to strengthen our hope in the Lord

25. The Jubilee Year is a special opportunity for each of us to renew our relationship with God, to reconcile with our neighbors and ourselves. We renew our connection with God through repentance and intensified prayer. “Ask, and it will

нагадує про Божу присутність у нашому житті. Праведний митрополит Андрей наголошував родинам: «Ваша домівка є першою і найважливішою школою, де ваші діти мають навчитися любити Бога і людей. Якою буде та школа, таким буде й навчання». Важливою є не тільки особиста, а спільнотна молитва. Треба по-християнськи виховувати дітей, створювати в сім'ї особливу атмосферу спільної молитви, як до цього закликає наш Синод: «Моліться разом перед святими іконами, святкуйте неділі і свята, беручи участь зі своїми дітьми в парафіяльній Божественній Літургії».

26. Особливою молитовною практикою, корисною для поглиблення стосунків із Богом, є читання і роздуми над Святим Письмом. Тому актуальним залишається закликання Синоду УГКЦ до вірних нашої Церкви «щоденно читати Боже Слово і роздумувати над ним у парафіяльних спільнотах біблійного апостоліату». Пам'ятаймо, що «Боже Слово завжди веде до причастя Святих Таїнств і сповнюється в Літургії Христової Церкви». Тому читати і роздумувати над Словом Божим треба разом Церквою і в Церкві, тобто у душі повчань Святих Отців та в контексті літургійної спадщини.

27. Ювілейний рік також творить для нас особливі можливості відновлення зв'язків із ближніми. «Носіть тягарі один одного й тим робом виконаєте закон Христа», – закликає Апостол народів (Гал. 6, 2). Коли вірні збираються разом, діляться болем і турботами, допомагають одне одному молитвою та словами розради, це укріплює віру і відчуття надії. Спільнота Христова, по суті, є мережею любові та служіння, про що гарно свідчить книга Діяння святих апостолів: «Громада вірних мала одне серце й одну душу, і ні один не називав своїм щось з того, що кому належало, але все в них було спільне» (4, 32). Тому наш Синод повчає: «Як добре, коли є співпраця і солідарність! Ця мережа душ протягом тисячоліть обіймала знедолених, гоїла рани, долала прірви між людьми, підносила тих, хто перебував внизу соціальної драбини, і продовжує це робити донині». Ми не можемо залишатися байдужими до ситуації в Україні, зважаючи на страждання, спричинені війною. Будьмо світлом для тих, хто сьогодні втратив віру, підтримкою для тих, хто потребує розради, і прикладом для дітей і молоді, які дивляться на нас як на свідків Христа.

28. Справжня солідарність полягає в тому, щоб бути готовими підтримати тих, хто поряд, і зробити все можливе, щоб полегшити їхнє становище. За словами апостола Якова, «віра без діл мертва» (2, 26). Через допомогу ближнім ми виявляємо свою християнську сутність. У служінні ближньому через добрі вчинки людина «повертається до найбільшої правди про себе саму як про улюблену дитину Божу, створену з любові й покликану до любові». Християнську любов характеризує її конкретність. Як конкретним є кожен наш ближній із його неповторними щоденними потребами і переживаннями, так само конкретно має ставати Божя присутність у наших вчинках милосердя: голодного нагодувати, спраглого напоїти, нагого зодягнути, подорожнього прийняти в дім, хворого й ув'язненого відвідати тощо (пор. Мт. 25, 35–36). Сьогодні кожен українець в Україні та поза її межами має відчуті обов'язок жертвовно служити пораненим воїнам та сім'ям, які втратили рідних на війні. Ми повинні пам'ятати про тих, хто повернувся з війни і переживає труднощі адаптації до мирного життя, особливо про поранених. Хай наші парафіяльні спільноти стануть місцем, де вони можуть знайти розуміння, допомогу та дружнє середовище. Тільки в єдності та солідарності ми можемо подолати труднощі й стати міцнішими.

be given to you; seek, and you will find; knock, and it will be opened to you,” our Savior encourages (Matthew 7:7). Prayer opens our hearts to God’s support, strengthens us, and helps us to trust in the Lord. It gives us strength not to despair, and reminds us of God’s presence in our lives. The Righteous Metropolitan Andrei emphasized to families: “Your home is the first and most important school, where your children must learn to love God and people. As that school will be, so will the teaching be” Not only personal, but also communal prayer is important. We must raise children in a Christian way, creating a special atmosphere of joint prayer in the family, as our Synod calls for: “Pray together before the holy icons, celebrate Sundays and holidays, participating with your children in the parish Divine Liturgy”.

26. A special prayer practice useful for deepening one’s relationship with God is reading and meditating on the Holy Scriptures. Therefore, the appeal of the Synod of the UGCC to the faithful of our Church “to read the Word of God daily and to meditate on it in the parish communities of the biblical apostolate” remains relevant. Let us remember that “the Word of God always leads to the communion of the Holy Mysteries and is fulfilled in the Liturgy of the Church of Christ” [16] Therefore, reading and meditating on the Word of God must be done together by the Church and in the Church, that is, in the spirit of the teachings of the Holy Fathers and in the context of the liturgical heritage.

27. The Jubilee Year also creates special opportunities for us to renew our ties with our neighbors. “Bear one another’s burdens, and in so doing you will fulfill the law of Christ,” the Apostle to the Gentiles exhorts (Gal. 6:2). When the faithful gather together, share their pain and concerns, and help one another with prayer and words of comfort, this strengthens faith and a sense of hope. The community of Christ is, in essence, a network of love and service, as the Book of the Acts of the Holy Apostles beautifully testifies: “The community of the faithful was of one heart and soul, and no one said that any of the things that belonged to anyone was his own, but they had everything in common” (4:32). Therefore, our Synod teaches: “How good it is when there is cooperation and solidarity! This network of souls has embraced the disadvantaged for millennia, healed wounds, bridged the gaps between people, lifted those at the bottom of the social ladder, and continues to do so to this day.” We cannot remain indifferent to the situation in Ukraine, getting used to the suffering caused by war. Let us be a light to those who have lost their faith today, a support to those who need comfort, and an example to children and youth who look to us as witnesses of Christ.

28. True solidarity consists in being ready to support those around us and to do everything possible to alleviate their situation. According to the Apostle James, “faith without works is dead” (2:26). It is through helping our neighbors that we reveal our Christian identity. In serving our neighbors through good deeds, a person “returns to the greatest truth about himself as a beloved child of God, created out of love and called to love” [18]. Christian love is characterized by its concreteness. Just as each of our neighbors is concrete with their unique daily needs and experiences, so too must God’s presence become concrete in our acts of mercy: feeding the hungry, giving drink to the thirsty, clothing the naked, welcoming the stranger, visiting the sick and imprisoned, etc. (cf. Mt 25:35-36).[19] Today, every Ukrainian in Ukraine and abroad should feel the obligation to sacrificially serve wounded soldiers and families who lost loved ones in the war. We must

Continued on p.4

Закінчення

29. Дорогі брати і сестри! Священна історія спасіння, яку ми пізнаємо через Святе Писання та історичні події, демонструє актуальність чесноти надії як передумови для позитивних змін. Від моменту створення світу, незважаючи на різні біди, проблеми та катаклізми, Бог завжди перебуває поруч зі своїм народом, підтримуючи і скеровуючи його стежками свого Провидіння. Надія в Христі (пор. 1 Тим. 1, 1) – це не лише почуття чи мрія про краще майбутнє. Це жива сила, що спонукає нас до позитивних змін. Це віра в те, що Бог може перетворити страждання на відродження. Це здатність бачити за межами цього світу, за рамками болю і смутку, з якими ми зіштовхуємося сьогодні. Це впевненість у тому, що Христос воскрес і з Ним відродиться кожен, хто покладає на Нього свої сподівання.

30. Хоч ювілейний рік був встановлений для ізраїльського народу, його принципи перейняла Христова Церква, адже, за словами апостола Павло, все, що «було написано давніше, написано нам на науку, щоб ми мали надію через терпеливість й утіху, про які нас Письмо навчає» (Рим. 15, 4). Ювілейний 2025 рік надії – це ще одне нагадування нам про те, що Господь-Еммануїл ніколи не покидає свого народу, що Бог є з нами, і для тих, хто довіряє Йому, немає нічого неможливого. Це особливий час, коли Церква закликає нас до покаянного переосмислення власного життя, повернення до витоків нашої віри, роздумів про те, якими є наші стосунки з Богом і ближніми. Це запрошення до оновлення нашого зв'язку з Господом через поглиблену молитву. Це заохочення до конкретних вчинків любові та милосердя щодо ближніх.

31. Хай цей ювілейний рік стане для нас часом оновлення нашої віри, зміцнення нашої надії та поглиблення нашої любові до Бога і ближніх. Хай він стане для нас часом серйозних роздумів, зважених рішень і благословених дій. Хай він принесе довгоочікуваний мир на нашу землю та допоможе нам відбудувати наше суспільство на засадах справедливості та братерської любові. У цей рік не просто мріймо про краще, а й діймо з любов'ю, підтримуймо тих, хто поруч, живімо в надії та з вірою в те, що з Богом усе можливо. Благословення Господнє хай буде з усіма вами, а Пресвята Богородиця хай і надалі покриває своїм омофором нашу землю та весь наш народ.

Амінь.

Дано в Києві,
при Патріаршому соборі Воскресіння Христового,
у день Святих мучеників Євстратія, Авксентія, Євгенія,
Мардарія й Ореста та
Святої мучениці Лукії, діви,
13 грудня 2024 року Божого

remember those who have returned from war and are experiencing difficulties in adapting to a peaceful life, especially the wounded. May our parish communities become a place where they can find understanding, help and a friendly environment. Only in unity and solidarity can we overcome difficulties and become stronger.

End

29. Dear brothers and sisters! The sacred history of salvation, which we learn through Sacred Scripture and historical events, demonstrates the relevance of the virtue of hope as a prerequisite for positive change. Since the creation of the world, despite various troubles, problems and cataclysms, God has always been close to his people, supporting and guiding them along the paths of his Providence. Hope in Christ (cf. 1 Tim. 1:1) is not just a feeling or a dream of a better future. It is a living force that impels us to positive change. It is faith that God can transform suffering into rebirth. It is the ability to see beyond this world, beyond the pain and sorrow that we face today. It is the certainty that Christ is risen and that everyone who places their hopes in him will be reborn with him.

30. Although the Jubilee Year was established for the people of Israel, its principles were adopted by the Church of Christ, because, according to the Apostle Paul, everything that “was written aforetime was written for our instruction, so that through patience and comfort of the Scriptures we might have hope” (Rom. 15:4). The Jubilee Year of Hope 2025 is another reminder to us that the Lord Emmanuel never abandons his people, that God is with us, and for those who trust in Him, nothing is impossible. This is a special time when the Church calls us to repentantly rethink our own lives, to return to the origins of our faith, to reflect on what our relationships are with God and our neighbors. This is an invitation to renew our connection with the Lord through deep prayer. This is an encouragement to concrete acts of love and mercy towards our neighbors.

31. May this jubilee year be for us a time of renewing our faith, strengthening our hope, and deepening our love for God and our neighbors. May it be for us a time of serious reflection, thoughtful decisions, and blessed actions. May it bring the long-awaited peace to our land and help us rebuild our society on the principles of justice and brotherly love. In this year, let us not only dream of the best, but also act with love, support those around us, live in hope and with faith that with God all things are possible. May the Lord's blessing be with all of you, and may the Most Holy Theotokos continue to cover our land and all our people with her omophoron. Amen.

†

Published in Kyiv,
at the Patriarchal Cathedral of the Resurrection of Christ,
on the day of the Holy Martyrs Eustratius, Auxentius, Eugenius,
Mardarius and Orestes and the Holy Martyr Lucia, Virgin,
December 13, 2024 of the year of our Lord

Неділя, 19 счня 2025 р
Луки 18:18-27

SUNDAY, JANUARY 19, 2025
LUKE 18:18-27

БАГАТИЙ МОЛОДИЙ ЧОЛОВІК

THE RICH MAN

Одного разу до Ісуса прийшов молодий чоловік, щоб запитати. «Добрий Учителю, що мені робити, щоб я міг потрапити на небеса?» Ісус сказав: «ти знаєш заповіді, чи не так? Бог хоче, щоб ти не вбивав, не крав, не брехав і шанував своїх батьків». Чоловік сказав: «Я робив усе це з дитинства». Тоді Ісус сказав: «Тобі ще треба зробити одну річ. Продай все, що маєш. Віддай гроші бідним. Тоді ти матимеш скарб на небі!

Тоді приходь і йди за Мною». Почувши це, чоловік дуже засмутився, бо був багатий. Ісус побачив, який він засмучений, і сказав: «Багатим Людям, важко увійти в Царство Боже! Легше верблюда пройти крізь вушко голки, ніж багатому увійти в Царство Боже».

Всі люди, які це чули, дивувалися, хто ж може врятуватися, адже це так важко! Але Ісус сказав їм: «У Бога все можливо!»

One day, a man came to ask Jesus a question. “Good Teacher, what should I do so I can go to Heaven?” Jesus said, “You know the commandments, don’t you? God wants you to not kill, not steal, not lie, and honor

your parents.” The man said, “I’ve done all of that since I was young.” Then Jesus said, “There is one thing that you still need to do. Sell everything you have. Give the money to poor people. Then you’ll have treasure in Heaven! Then come and follow Me.” When the man heard this, he was very sad because he was rich. Jesus saw how sad he was and said, “It is hard for people with

lots of money and things to enter God’s Kingdom! It is easier for a camel to get through the eye of a needle than for a rich person to enter God’s Kingdom.”

All the people who heard this wondered who could be saved, since it is so hard! But Jesus told them, “Everything is possible with God!”

ЩО ВИ ДУМАЄТЕ?

1. Хто в історії розмовляв з Ісусом?
2. Ісус згадав деякі Божі заповіді. Про які з них він розповідав?
3. Ісус сказав чоловікові, що він може зробити ще одну річ, якщо хоче потрапити на небеса. Що це було?
4. Чому багатий засмутився, коли Ісус сказав це?
5. Чи дотримуєшся ти всіх заповідей?
6. Чи ділишся з бідними? Запитайте своїх батьків або священика, як ти можеш ділитися більше.

WHAT DO YOU THINK?

1. In the story, who was speaking with Jesus?
2. Jesus mentioned some of God’s commandments. Which ones did he tell about?
3. Jesus told the man he could do one more thing if he wanted to go to Heaven. What was it?
4. Why was the rich man sad when Jesus said this?
5. Are you keeping all of the commandments?
6. Do you share with the poor? Ask your parents or priest how you can share more.

Згідно з переказами, окови, які колись зв'язували ноги і руки св. Апостола Петра, стали релігійною реліквією для християн усього світу ще у першому столітті.

Вперше про цілющу силу оков згадує в стародавніх Діяннях Папа св. Олександр, який помер мученицькою смертю у 115 році. Коли він сам чекав на свою страту, до нього прийшов один представник знаті - Квірінус, який завідував в'язницями в Римі в той час. Його донька Бальбіна дуже захворіла, і він чув, що Папа Олександр має силу зцілити її. Св. Олександр доторкнувся до неї своїми ланцюгами і вона вмиль стала здоровою. На знак подяки Бальбіна хотіла поцілувати окови, але св. Олександр попросив її знайти ланцюги св. Петра і вшанувати їх натомість.

Бальбіна згодом охрестилася, стала святою дівою-мученицею, започаткувала будівництво святині для оков св. Петра. Її перебудовували, переносили, розширювали протягом багатьох століть.

У Писанні ми читаємо, що св. Петро був двічі ув'язнений у Єрусалимі. Першого разу його ув'язнили разом з іншими апостолами, але їх звільнив ангел (Діяння 5:17-25). На другий раз, влада вже була більш пильною. До св. Петра приставили двох охоронців і закували подвійними ланцюгами. Але знову, з'явився ангел Господній, світло засвітило у в'язниці, він доторкнувся до Петра, і той прокинувся, а окови спали з його рук. (Діяння 12:7). Після звільнення, Петро привіз Євангеліє спочатку до Антіохії в Сирії, а потім до Риму. У римській столиці, за часів правління Нерона, його ув'язнили на коротко до Мамертинської тюрми незадовго до мученицької смерті через розп'яття.

Як не парадоксально це звучить, але залізні окови стали символом свободи у ранньому християнстві. Згідно з записами св. Полікарпа II ст., окови є "належними прикрасами святих ... і справжніми діадемами для правдиво вибраних нашим Господом". Хоча імператори були наділені владою заковувати в ланцюги пап, починаючи від Петра, Олександра і далі, Церква вистояла і перемогла. Християни ще з принаймні 4 століття, почали поклонятися чесним оковам апостола Петра 1 серпня, місяця, який названий на честь першого римського імператора Августа.

Християни Риму зберігали чесні окови Петра з Мамертинської в'язниці, а Церква в Єрусалимі зберігала його ланцюги з Іродової в'язниці. У V столітті імператриця-християнка Євдокія, дружина Теодозія II, надіслала єрусалимські окови Петра Папі Леву Великому. За переданням, папа Лев тримав їх разом з оковами з Мамертинської в'язниці і дві окови у чудесний спосіб сплелися разом в єдиний ланцюг.

Існує багато свідчень того, що саме Петрові окови є у Римі зараз. Св. Григорій Великий, який був папою з 590 по 604 р., з великою шанобою відносився до цієї реліквії і часто надсилав маленькі залізні ошурки з неї, як подарунки представникам королівських родин, наприклад, св. Костянтині Августі, Візантійській імператриці, єпископу Колумбу, Королю Франків Хілдеберту, Королю Ве-

The bonds, according to tradition, once held fast the limbs of St. Peter the Apostle and have been cherished by Christians since the first century.

The story of their veneration first appears in the ancient Acts of Saint Alexander, an early pope who died as a martyr in AD 115. As he awaited his own execution, he received a visit from Quirinus, the nobleman who oversaw the prisons in Rome. The man's daughter Balbina was desperately ill, and he had heard that Pope Alexander had the power to heal her. She was completely cured when the pope touched her with his chains. Balbina wanted to kiss the chains in gratitude — but Alexander instructed her to find the chains of St. Peter and honor them instead.

Balbina became a Christian — and, according to some accounts, a consecrated virgin — and she arranged for the construction of a shrine for St. Peter's fetters. It would be rebuilt and moved and expanded through the centuries.

In scripture we find St. Peter imprisoned twice in Jerusalem. Once he was jailed with the rest of the apostles and set free by an angel (Acts 5:17–25). The second time, the authorities took no chances. They assigned him two guards and bound him in his cell with double chains.

But, again, "an angel of the Lord appeared, and a light shone in the cell; and he struck Peter on the side and woke him. . . . And the chains fell off his hands" (Acts 12:7).

Once freed, Peter brought the Gospel first to Syrian Antioch and then to Rome. In the imperial capital, during the reign of Nero, he was jailed briefly in the Mamertine Prison before suffering death by crucifixion.

Iron chains became, paradoxically, an early symbol of Christian freedom. They are, according to St. Polycarp, writing in the second century, "the fitting ornaments of saints, and . . . indeed the diadems of the true elect of God and our Lord." Though the emperors possessed the power to chain the popes — from Peter to Alexander and beyond — the Church endured and triumphed. Christians, from at least the fourth century, celebrated a feast of St. Peter's chains on August 1, the beginning of the month named for Rome's first emperor, Augustus.

As Rome's Christians honored Peter's chains from the Mamertine, so the Church in Jerusalem kept his chains from the Herodian prison. In the fifth century, the Christian empress Eudocia, the wife of Theodosius II, sent a length of Peter's Jerusalem chains to St. Leo the Great. According to tradition, Leo held it beside Peter's chains from the Mamertine Prison, and the two miraculously, inseparably fused together.

There are abundant testimonies to the presence of these chains in Rome. St. Gregory the Great, who reigned as pope from 590 to 604, was intensely devoted to the relic and often sent small filings as gifts to dignitaries — to Constantina Augusta, the Byzantine empress; to a bishop named Columbus; to King Childebert of the Franks; to

стготів Реккарду і королівському лікарю в Константинополі Теодору. Він поміщав їх у релікварій у формі ключа, де ключ символізував авторитет Петра. І кожну з цих реліквій він надсилав зі словами молитви: “те, що скувало шию Петра і привело до мучеництва, може звільнити твою від всіх гріхів”.

Сьогодні окуви Петра виставлені для поклоніння у скляному і позолоченому релікварії у Базиліці св. Петра у Вінколі, на Оппійському пагорбі, яка була споруджена у 15 столітті під час правління Лева Великого.

Окуви Петра і досі є знаком, що символізує непрості відносини між державою і церквою, єпископами й імператорами. ♦

King Rechared of the Visigoths; and to Theodore, the court physician at Constantinople. He would place the filing in a key-shaped reliquary — the key representing Peter's authority. He sent each particle with a prayer "that what bound [Peter's] neck for martyrdom, may loose yours from all sins."

The chains are today exposed for veneration in a gold and glass reliquary in the Basilica of San Pietro in Vincoli, on Rome's Oppian Hill, a church built in the fifth century during the reign of Leo the Great.

Peter's chains remain a sign of the relationship, often uneasy, between throne and altar, bishops and emperors. ♦

«Початок і кінець всього найважливішого – шукати Божу волю.» Владика Бенедикт

Відвагу піти за своїм покликом, вкладає у наше серце Бог і промовляє до нас тихенько, у цей голос завжди потрібно вслухатися. Тому 8 лютого, за адресою 8530 W 131st St, Palos Park, IL 60464 Запрошуємо на духовну мандрівку молодь, віком 10-14 років, яка має за мету розвиток почуття відповідальності за майбутній вибір. Зустріч відбудеться у Василіанському монастирі, де буде спільна молитва, духовні науки від монахів та священників. Молодь буде мати час для роздумів і духовних розмов, а також цікавих ігор та квестів.

Пам'ятайте

- **Перша п'ятниця кожного місяця 6:30 веч відбудуться нічні чування**
- ** Біблійне коло відбуватиметься що середи о 6:30 веч. (за лекціями Дівіана).**
- ** Кожен останній четвер місяця в 7 веч капличці збирається спільнота "Матері в молитві".**

САДОЧОК «АНГЕЛЯТКО» ПРИ ПАРАФІЇ СВ ЙОСИФА ОБРУЧНИКА, ПРИЙМАЄ РЕЄСТРАЦІЮ ДІТОК

ВІКОМ від 3 до 5 років на **Весняну Програму 13 січня– 30 травня 2025р.** Група дозволля працюватиме з 9 год. ранку до 1 год. пополудні з понеділка по п'ятницю. Також пропонуємо право вибору на 3 дні в тижні: понеділок, середа, п'ятниця. Режим дня включає науку (абетку, числа, пори року, тварини, і т.д.) рухливі ігри, забави, пісні, розваги частково надворі (залежно від погодних умов), а також дитячі саморобки, малюнки та інші ручні вироби.

СПОНСОРИ SPONSORS

UKETOBERFEST – 2024
17-18 серпня

EXCLUSIVE
SPONSOR

Selfreliance

Federal Credit Union

PLATINUM
SPONSORS

**AMERICAN FAMILY
INSURANCE**

Julia Skuibida Agency Inc
(773) 235-9900

2021 S. Cumberland Ave., Norridge, IL 60466

DOLYNKA.COM

**MASTER BRICK
RESTORATION INC.**

DIAMOND
SPONSORS

THE ACEVEDO TEAM

**ФУНДАЦІЯ
«СПАДЩИНА»**

БАНКУ «ПРИКОСТА»

REGENCY PLAZA
5050 N CUMBERLAND AVE,
NORRIDGE, IL
YOUR NEXT DOOR NEIGHBORS

Des Plaines
Family Dentistry

ANGEL SMILE
DENTAL CARE

**Magic
Jug**

TRUCK COUNTRY

FAMILY OWNED SINCE 1956

FREIGHTLINER **WESTERN STAR**

Natalia Olson

**TETYANA
PHOTOGRAPHY**

PASTOBOLA
FLOWERS

AZ Plumbin LLC

Professional, Licensed & Insured
#055-044574
773-742-1492

**MK Electric
Services**

SELFRELIANCE ASSOCIATION

ЯРМАРОК РОБІТ

12 ЛЮТОГО, 2025
12:00 PM - 4:00 PM

УКРАЇНЬСЬКА КАТОЛИЦЬКА
ЦЕРКВА СВ. ЙОСИФА ОБРУЧНИКА
5000 N Cumberland Ave,
Chicago, IL 60656

- Дізнайтеся про можливість працевлаштування у медичній, промисловій, транспортній, готельній та інших сферах.
- У вас буде можливість поспілкуватися з представниками провідних компаній.
- Маєте вільний час? Дізнайтеся про вакансії, які відповідають вашим інтересам.
- Ми хотіли б надати Вашій людині допомогу у створенні резюме.

КОНТАКТИ ☎ (773) 692-1010 ✉ jobs@welcometourkraine.us

ICIRR IDHS

BUILDING OUR FUTURE TOGETHER | ПОВНІ ДІЯКАРСТВО НАШОГО РІВНЯ
is only not with gratitude | у партнерстві з громадою
A CAMPAIGN FOR THE SAINT NICHOLAS CATHEDRAL RESTORATION PROJECTS

**ST. NICHOLAS CATHEDRAL EAST SIDE RESTORATION
IS NOW COMPLETE!**
YOUR GENEROSITY IN ACTION.

- Majority of roof tiles replaced
- New water-shedding flanking systems installed
- Original masonry walls grouted, repointed, and repaired
- Complete historical replication/replacement of roof eaves
- Installation of magnificent new stone roof

THANK YOU! / ДІЯКУЄМО!

CONTACT US
St. Nicholas Cathedral (East Side),
2742 N. Dear St.
Chicago, IL 60642
TEL: (773) 692-1010
WWW.SNCHURCH.COM